ANUL XIII.—No. 2152. 4 PAGINI 3 LEI Joi 27 August 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

ADMIRA A INVINS RIPENSIA CU 7-1 (3-1)

Campionii României au făcut o partidă lamentabilă, în timp ce campionii Austriei au jucat entuziasmant

Chiroiu în duel cu Urbanek. Vienezul obţine finalmente câştig de cauză

Pentru opinia publică românească fără îndoială că rezultatul matchului de eri atinge limita senzaţionalului. Desigur, s'au mai văzut la Bucureşti matchuri internaţionale în cari echipele româneşti să piardă la scoruri apropiate aceluia de eri. W. A. C. a învins odată pe Juventus cu 8—0; Venus a pierdut altădată la un scor apropiat în faţa F. C. Austriei; şi câte alte rezultate asemănătoare. Niciodată însă — şi în aceastǎ consistă senzaţionalul — nu a pierdut de aşa manieră Ripensia. Echipa noastră campioană a fost considerată totdeauna ca ultima rezervă a footballului nostru şi totdeauna a ştiut să corespundă încrederii. E drept, echipa timişoreană a pierdut de multe ori, în timp ce alte echipe româneşti au câştigat împotriva adversarului comun. Totdeauna însă — învingătoare sau învinsă — Ripensia a egalat valoarea adversarului, oricare ar fi fost el. Totdeauna a ştiut să piardă pe teren dar nu şi în ochii cunoscătorilor. Sunt matchuri în care pierzi dar nu eşi cu nimic scăzut. Astfel de matchuri a făcut întotdeauna Ripensia.

Deaceia poate, pentru această calitate care, în fond, nu înseamnă altceva decât că Ripensia este echipa care apropie cel mai mult clasa internaţională, am susţinut această echipă. Am susţinut-o şi am dat-o ca pildă, acordându-i cea mai înaltă treaptă în erarhia footballului românesc.

Pentru aceasta, pentru simpatiile pe cari le-am nutrit din totdeauna acestei echipe, am fost considerat de mulţi dintre prieteni şi chiar dintre cetitori (cari au binevoit să ne arate că ne-au... demascat prin scrisori măgulitor de insultătoare) ca un fanatic şi incorigibil ripensist.

Mărturisim că această acuzaţiune nu ne supăra, oricât de supărător este pentru un cronicar (deci pentru cineva care este OBLIGAT să-şi acopere orice îndemn de ordin sentimental spre a garanta obiectivitatea cea mai strictă) să fie acuzat de subiectivitate.

Pe noi nu ne supăra acuzaţia decât în măsura în care ea căpăta alt sens decât cel real.

Suntem ripensişti atâta timp cât vedem în echipa aceasta cea mai avansată concepţie asupra footballului — singura echipă care apropia standardul mijlociu din Europa Centrală. Mai clar, n'am văzut niciodată decât prin prisma Ripensiei deoarece aşa am înţeles să servim interesele de propăşire technică ale footballului românesc: dând ca pildă ceeace considerăm noi mai bun, mai perfect, ceeace consideram mai reuşit din tot ce a produs footballul nostru din punct de vedere al individualităţilor şi al ansamblului.

In cazul acesta suntem ripensişti. Vrem ca echipele noastre, footballul nostru, să meargă pe urmele Ripensiei, s'o egaleze şi — fireşte — s'o întreacă. Atâta vreme cât nimeni nu a întrecut-o, cât ea reprezintă încă cel mai bun, deci ceva până la care mai este drum, nu putem fi decât ripensişti.

In momentul în care altă echipă românească va întrece pe Ripensia vom trece cu tot calabalâcul de partea acesteia. Cum e logic, cum e normal să procedeze oricine nu are legături sentimentale cu o anumită grupare, oricine urmăreşte progresul şi numai progresul.

Cu cine să mergem acum ?

Iată-ne acuma la capătul unui turneu în care Ripensia a făcut cea mai mizerabilă partidă din carieră şi în care altă echipă — Venus — a luat locul Ripensiei: Adică a fost ultima noastră rezervă.

Nu e logic, nu e normal să trecem cu tot calabalâcul de simpatie şi de stimă în tabăra venusistă? Fără îndoială că da.

Intrebarea care se pune, pe care suntem siliţi să ne-o punem, este însă dacă nu este prea pripit acest act. Dacă un simplu rezultat nu e prea puţin pentru a hotărî de partea cui, a Venusului sau a Ripensiei, atârnă avantajul celui mai bun.

Ei, dar din fericire noi nu ne orientăm niciodată, după rezultatele brute şi inexpresive, după aşa numitele teorii ale hârtiei, sau după formule sterpe care este acea mută «incertitudine a balonului rotund».

In football toate au o explicaţie. Şi victoriile şi înfrângerile şi «zilele proaste» şi «zilele bune», toate au un temeiu. Şi dacă e ceva discutabil, dacă e ceva incert, apoi acel ceva poate fi numai un rezultat, acele două cifre cari formează un rezultat. Pentrucă la conturarea unui rezultat, în afară de «formă», de «ziua bună» sau «ziua rea», are un rol însemnat şi hazardul. De câte ori o victorie nu este hotărâtă de un shoot care a întâlnit bara, deci a ocolit cu câtiva centimetri ţinta?

In matchul Venus—Admira bunăoară, dacă unul din shooturile vienezilor n'ar fi atins bara ci ar fi mers cu doi centimetri mai jos şi dacă goalul înscris de Bican ar fi fost acordat de arbitru. Admira ar fi fost învingătoare. Ce însemna aceasta? Intrucât ar fi eşit scăzute meritele Venusului, care făcuse totuşi o partidă magistrală, cum nu făcuse niciodată până atunci ?...

Aşadar, pe noi nu rezultatul propriu zis ne-a bucurat, căci am văzut echipe câştigând dar jucând mult mai prost, afirmând mult mai reduse posibilităţi decât învinsul...

Pe noi ne-a interesat jocul Venusului, progresul înregistrat de echipă, PERSPECTIVELE CARI SE DESCHID ACESTEI ECHIPE ŞI, PRIN EA, FOOTBALLULUI ROMANESC.

Iată ce am desprins noi din matchul de Duminecă şi ce ne face să ne mutăm — pentru moment cel puţin, până la proba contrarie — preferinţele şi simpatiile în tabăra Venusului.

Trebuie făcută însă o observaţie. Nu e bine ca venusiştii să-şi închipuie că au ajuns astăzi la cea mai bună situaţie, că matchurile şi campionatele nu le mai pot scăpa.

Ţinem să le-o spunem, dacă nu şi-au spus-o singuri (ne gândim la suporteri şi nu la jucători cari o ştiu la fel de bine ca noi) că deşi au învins pe Admira, deşi sunt singurii cari au învins pe Admira, pe această splendidă campioană a Austriei, între ei şi între austriaci mai e — vorba poetului — «O cale atât de lungă...»

AM RIDICAT PREA SUS SCORUL...

In această ordine de idei, este bine — aproape să fim bucuroşi de înfrângerea Ripensiei numai pentrucă ne-a dat prilejul să spunem ceace vrem de mult să spunem şi ne-am ferit de frică să nu fim luaţi în râs — este bine deci să facem o constatare: Am ridicat — cu toţii: echipe, jucători, public, presă — nasul prea sus. Prea nu ne mai încăpem în piele de atâtea victorii. Prea nu ne sunt destul cupele Europei centrale... Suntem daţi dracului... Football cât ştim noi...

Nu!... Să ne vedem lungul nasului! Ştim footbal, am progresat. Dar mai mult sub raportul cantităţii decât al calităţii, mai mult în ce priveşte massele de simpatizanţi decât ca valoare technică. Cine a fost mai bun e şi acum mai bun. Degeaba atâtea rezultate favorabile, degeaba au plecat învinse o Slavia, o Hungaria, o Admira. Nu e destul. Nu e normal... Toate aceste echipe sunt mai bune decât cele mai bune dela noi. Le vom bate odată, cu ajutorul unei galerii din ce în ce mai imposibile, a arbitrilor din ce în ce mai tranzacţionişti, a atâtor împrejurări ajutătoare. Dar nu le vom învinge a doua oară, când se vor fi fript cu supa...

Sunt supărătoare poate aceste adevăruri, dar e bine să fie, odată şi odată, spuse pe numele lor.

Ripensia a învins pe Ferencvaros. Foarte frumos. Foarte rezonant ecoul acelui 3—0. Dar pe noi nu ne-a încălzit acea victorie în care am întrezărit o Ripensie departe de forma ei bună.

Venus a învins pe Admira. Dar nouă ne e teamă că Venus nu va putea întotdeauna triumfa cu acel joc prea dur, prea... bărbătesc. Că îi mai trebuie şi acel rafinament technic pe care l-am văzut şi la Slavia şi la Hungaria şi la Admira.

Se întâmplă însă că Venus are acum un antrenor mare. Un technician. Suntem convinşi — şi mărturisim că nu am schimbat nici două vorbe cu Platko — că şi el este de părerea aceasta şi că va căuta să tempereze duritatea jucătorilor pentru a face loc technicei individuale şi technicei ansamblului.

Felul cum ne-a fost prezentat Venus Duminică, începutul acela de joc în passe concertate şi de orânduire tactică, este o dovadă că privim clar şi vedem limpede.

DE CE A PIERDUT RIPENSIA

Antipodul tendinţei de transformare pe care o are echipa Venusului, ar trebui să fie tendinţa la Ripensia. A şi fost aceasta anul trecut, dar se pare că a fost neglijată în acest sezon nou.

Jucătorii cu verificată subtilitate technică, ripensiştilor le trebuie condiţie fizică pentru a da randamentul cel mai mare.

Respingem ca absurde părerile acelora cari văd în Ripensişti jucători bătrâni, terminaţi. Un atlet care urmează un regim raţional de

(Continuare în pag. III-a)

Auer va juca în România

De câteva zile se află în Capitală, fostul internaţional român Auer care a jucat pe vremuri la Chinezul. Nu este vorba de o simplă plimbare. Mai mult ca sigur că faimosul jucător se va fixa în România. O grupare bucureşteană şi A. M. E. F. A. din Arad sunt în tratative cu el.

Mâine încep să sosească participanţii străini în „Turul României“

Iată-ne la numai trei zile de marea festivitate sportivă: plecarea în cel de al treilea «Tur ciclist al României».

Trei zile — în fond un lucru de nimic, un timp infim — şi iar se vor întâlni cicliştii reprezentanţi a 7 diferite naţiuni la startul marei noastre competiţiuni, — într'un bizar amalgam de nuanţe, «maşini», atleţi, nume, etc.

Şi dacă publicul nerăbdător, se interesează la telefon, cerând ultime relaţii, apoi regizorii probei nu mai pot pridiDi: de 2—3 săptămâni sunt în plină activitate.

Particparea cicliştilor străini şi perfectarea angajamentelor lor, constitue punctul care a preocupat intens forul de specialitate şi regia competiţiei, — fără să mai amintim de celelalte detalii ca: organizarea însăşi a «Turului», premii, angajarea maşinilor, mecanicilor, etape de aprovizionare, etc., etc.

O vie animaţie domneşte în rândurile celor cari prepară marea «piesă» al cărei început va fi Sâmbătă 29 August prin consumarea primei etape: Bucureşti—Focşani.

Astfel în fiecare după amiază, între orele 14.30 şi 15, şi seara vor fi transmise rezultatele etapelor precum şi detaliile luptelor din parcurs. Tot seara va avea loc, în fiecare zi, o transmisiune specială pentru străinătate, în limba frnceză.

(Continuare în pag. II-a)

Mâine încep să sosească participanţii străini

Am publicat eri că în cursul după amiezii de Luni au fost comandate pentru toate echipele cicliste străine biletele de tren, a căror valoare a depăşit cu mult cifra de 100.000 lei.

In momentul când apar aceste rânduri majoritatea participanţilor de peste graniţă sunt pe drum, iar sosirea lor va începe să se facă de mâine.

Delegaţii forului de specialitate încadraţi de numeroşi sportivi vor întâmpina la gară pe oaspeţi conducându-i la locul de încartiruire.

Plecarea se va da din piaţa Brătianu

Anul acesta, plecarea în «Turul României» se va da din piaţa Brătianu.

Concurenţii vor trebui să fie prezenţi la ora 7 pentru îndeplinirea formalităţilor premergătoare plecărei: apelul, distribuirea numerilor şi semnarea foii de plecare.

La ora 8 şi 45 fix se va da plecarea.

Plutonul compact va merge în alură moderată până în piaţa Victoriei unde, la ora 9, se va da plecarea efectivă.

PLECAREA VA FI RADIO DIFUZATĂ

Societatea de radio-difuziune — a cărei afinitate e notorie — va acorda şi anul acesta un larg concurs «Turului României».

Aurel Toma va trece oceanul

Dorinţa lui Aurel Toma de a-şi încerca norocul în America s'a împlinit.

D. Leclerc, managerul campionului Europei a perfectat, în numele compatriotului nostru, mai multe matchuri şi este pe punctul de a angaja întâlnirea pentru titlul mondial cu spaniolul Baltazar Sangchilli, actualul lui deţinător.

Cum Aurel Toma nu avea paşaport decât pentru Europa, s'au făcut intervenţiile necesare pe lângă autorităţile de resort astfel că, în curând, compatriotul nostru se va îmbarca pentru America.

Instalaţiile electrice ale arenei Venus au fost ameliorate

Incercările de eri seară

Aseară au avut loc pe arena Venus, câteva interesante încercări ale instalaţiilor electrice.

Datorită lucrărilor din ultimul timp, s'a putut observa o mare ameliorare şi aprecierea că o lumină ca ziua nu conţine nici o exagearre

10 MINGI

In vederea nocturnei de mâine Venus a comandat 10 mingi, cari vor fi bronzate argintiu.

Un raid Bucureşti-Cairo şi retur în 24 ore?...

Un echipagiu român va face această tentativă, săptămâna viitoare

Un nou proect care, prin realizare, este susceptibil de a da o performanţă excepţională, este pe punctul de a fi, în curând, pus în aplicare.

Este vorba de o tentativă a doi aviatori români, cari vor să stabilească o legătură aeriană, între ţara noastră şi Egipt, dus şi întors, într'o zi şi o noapte.

Intr'adevăr, neobositul turist aerian d. Bob Vârnav, pilot civil, făcând echipagiu împreună cu cpt. Al. Popişteanu, pilot de vânătoare, vor decola, în primele zile ale săptămânei viitoare, de pe aerodromul Băneasa, la bordul unui avion «Miles-Hawk», proprietatea celui dintâiu, cu destinaţia Egipt.

Cei doi temerari aviatori vor încerca să efectueze un raid pe distanţa Bucureşti—Cairo şi retur, în timpul record de 24 ore.

Cei doi aviatori vor pilota alternativ pe distanta Bucureşti—Cairo—Bucureşti.

Traectul total înseamnează peste 4000 km.

De la Bucureşti, avionul va urma ruta Constanţa, apoi se va îndrepta înspre Constantinopole, de unde va trece prin Ankara, urmând înainte Adana, Alep, Beyruth, Damask, Ierusalem, Porto-Said şi în sfârşit Cairo unde echipagiul speră să sosească încă în cursul aceleaşi zile.

Imediat ce au aterizat în Capitala Egiptului, aviatorii români vor revizui în grabă aparatul şi apoi bine realimentaţi cu benzină şi ulei, vor porni înapoi pe aceiaşi rută, spre Bucureşti.

Se ştie că cu câteva zile în urmă avionul a suferit uşoare avarii într'un accident suferit lângă Braşov. Avionul a fost reparat în uzinele «I. A. R.» de la Braşov.

In vederea raidului pe care îl pregătesc, d. Bob Vârnav şi cpt. Al. Popişteanu, au decolat la bordul «Miles-Hawk-ului eri după amiază la orele 16 şi 16 pentru Balcic unde au aterizat la orele 17 şi 20.

Echipa Chinei a terminat la egalitate cu Red Star Olympique

Echipa olympică a Chinei, învinsă cu 11-0 de Admira, după ce a învins echipa elveţiană, F. C. Servette, a jucat la Paris cu Red Star Olympique, terminând la egalitate: 2-2.

Invălmăşeală la poarta Admirei, Platzer respinge cu pumnii